

Alkotmánybíróság

1015 Budapest Donáti u. 35-45
Postai cím: 1535 Budapest Pf. 773.

Ügyszám : IV/3149-1/2021

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 03 1 4 9 - 2 / 2021
Erkezeti:	2021 SZEPT 16.
Peldány:	1
Melléklet:	2

Tisztelt Alkotmánybíróság !

██████████, indítványozó (panaszos) (szül.: ██████████
██████████ a IV/3149-1/2021 ügyszámon, 2021. szeptember 03.
napján kézbesített hiánypótlási felhívásnak eleget téve , különösen az abban foglaltakra a megadott
határidőn belül az alábbi hiánypótlást terjesztem elő.

Kérelem:

**Kérem, a Tisztelt Alkotmánybíróságot (továbbiakban : AB), hogy állapítsa meg a Pesti Központi
kerületi Bíróság (továbbiakban I. fokú bíróság) 29.Pk.220.108/2020/7 sz. elsőfokú végzésében , a
Fővárosi Törvényszék (továbbiakban : II. fokú bíróság) 51.Pkf.637.301/2020/4. számú végzésében,
valamint a Kúria Pfv.II.20.743/2021/2 számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és azokat az Abtv.
43. §-a alapján semmisítse meg.**

Kérelmem anyagi jogi jogalapja Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (1) bekezdése (tisztességes
eljáráshoz való jog) , XXVIII. cikk (7) bekezdés (jogorvoslathoz való jog) ; VI. cikk (1) bekezdése
(magán- és családi élethez való jog). Kérelmem eljárásjogi alapja az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d)
pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § (1)
bekezdése, amely alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntés Alaptörvénnyel való
összhangját, és megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdése értelmében az Indítványozó kéri
adatai zártan kezelését.

I. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

- *A jogorvoslati lehetőségek kimerítése*

1. Indítványozó az Abtv. 27. § b) pontjával összhangban a jogorvoslati lehetőségeket kimertette. A
felülvizsgálati eljárásban a Kúria által Pfv.II.20.743/2021/2. számon hozott végzéssel szemben nincs helye
jogorvoslatnak.

- *Az indítványozó érintettségének bemutatása*

2. Az Indítványozó személyes érintettségét igazolja, hogy a bírósági eljárásban az Indítványozó, mint kérelmező vett részt.

- *Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, illetve a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés*

3. A jelen ügy tárgyát képező alkotmányossági kérdés „alapvető alkotmányjogi jelentőségű” (Abtv. 29. §), ugyanis a bírói döntések az Indítványozónak több Alaptörvényben védett jogát is sértik, továbbá a gyermekek védelmét stipuláló alaptörvényi rendelkezésekkel is ellentétesek. A jelen beadványban támadott határozatok olyan eljárásjogi szabálysértések eredményeként születtek, melyek a tisztességes eljárás elvével ellentétesek, valamint a bíróságok figyelmen kívül hagyták Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. (7) cikkében biztosított jogorvoslati lehetőségét, a VI. cikkében biztosított családi élethez és kapcsolattartáshoz való jogát. Amennyiben a fenti kérdéseket a t. Alkotmánybíróság nem tartja alapvető alkotmányjogi jelentőségűnek, hivatkozom arra is, hogy az alapjogsérelem a bírói döntéseket érdemben befolyásolta, mivel a bíróságok Indítványozó bizonyítási törekvéseit ellehetetlenítették, nem vették figyelembe az eljárás szempontjából fontos releváns rendelkezésre álló bizonyítékot és a másik (kérelmezett) szülőtől való elidegenítés, illetve a kapcsolattartás akadályozását, ezáltal figyelmen kívül hagyták a gyermek mindenek felett álló érdekét is.

4. Indítványozó kérelme nem arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság mérlegelje újra a bizonyítékokat, hanem annak megállapítását kéri, hogy Indítványozónak objektíve nem volt lehetősége jogorvoslatra. Továbbá a kiskorú gyermek érdekei a döntés meghozatala során teljességgel figyelmen kívül maradtak, ami sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

- *Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése*

5. Tisztességes eljárás sérelme: az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése** mindenkinek alapvető jogot biztosít ahhoz, hogy az ellene emelt vádról, vagy valamely perben a jogairól és kötelezettségeiről törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül döntsön. Az **Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint** : Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti . Az **Alaptörvény XXIV.cikk (1) bekezdése** szerint mindenkinek joga van ahhoz,

hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

6. Magán- és családi élethez való jog sérelme: az **Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése** alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

7. Továbbá jelen ügyben az Alkotmánybíróságnak az eljárási szabályok megsértésén túlmenően, azzal összekapcsolva azt is meg kell vizsgálnia, hogy a beadványban ismertetett tisztességes eljárást sértő hiányosságok miatt sérült-e az **Alaptörvénynek a gyermekek érdekeinek védelmét előíró XVI. cikke**. Az Alkotmánybíróság a 3080/2019. (IV. 17.) AB határozatának indokolása [44]–[51] bekezdéseiben foglalta össze az Alaptörvény XVI. cikkének értelmezésére vonatkozó gyakorlatát. Ennek lényege szerint „a gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való joga speciális szerkezetű és többpólusú: jogosultja a gyermek”. Vagyis, a felnőtt korú indítványozó nem hivatkozhat sajátjaként cselekvőképtelen kiskorú gyermekeinek biztosított alapjogok vélt sérelmére. Szükséges továbbá kiemelni, hogy az Alkotmánybíróság a 3375/2018. (XII. 5.) valamint 3068/2020. (III. 9.) számú határozataiban hivatalból vette figyelembe az Alaptörvény XVI. cikkében foglaltakat értékelve az eset összes, speciális körülményeit. A 3290/2019. (XI. 5.) számú végzés kifejezetten rögzíti, hogy a 3375/2018. (XII. 5.) számú határozatban – különösen az Indokolás [57]–[58], [60], [68] és [70] – nem értelmezhető akként, hogy gyermekeket érintő perben félként részt vevő szülő saját jogán alkotmányjogi panaszt alapíthatna az Alaptörvény XVI. cikkének sérelmére hivatkozással. Kétségtelen, hogy a gyermekeket érintő perekben a bíróságoknak mind Magyarország nemzetközi és európai uniós kötelezettségeire, mind pedig az Alaptörvény XVI. cikkére figyelemmel, különös körültekintéssel és odafigyeléssel, a gyermekek mindenkor érdekeit szem előtt tartva kell dönteniük. Az **Alkotmánybíróság tehát ezen ügyekben** – ahol az eset összes körülménye alapján szükséges – továbbra is **hivatalból**, az Abtv. rendelkezéseit tiszteletben tartva **folytat le az Alaptörvény XVI. cikkének érvényesülését vizsgáló eljárást**, azonban erre nem hivatkozhat az, akit az alapjog személyében nem érint. Ezért a t. Alkotmánybíróságnak hivatalból kell az Alaptörvény XVI. cikkének érvényesülését vizsgáló eljárást lefolytatni, mivel erre Indítványozó személyes érintettség hiányában az Abtv. 27. § a) pontjában foglaltakra tekintettel nem hivatkozhat, de az ügy gyermeket érintő jellege miatt az Alaptörvény XVI. cikkének a sérelmére vonatkozó vizsgálatot is szükségessé teszi.

III. A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Tények

8. Kérelmezett, [REDACTED] 2013. őszén, minden, házasság megromlására utaló előzetes jelzés nélkül nyújtotta be házasság felbontása iránti keresetlevelét, mely alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróságon, 3.P. 104.568/2013. szám alatt 2013. október 21 –én indult bontóperes és gyermekelhelyezés

eljárás , ami 2019 november 28-án a PKKB 22. P. 104.568/2013/335.szám alatt hozott elsőfokú ítéletet ,majd a PKKB 22. P. 104.568/2013/335.sz ítéletét részben megváltoztató Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2020 június 22-én 54.Pf.630.334/2020/15. számon hozott és **2020. augusztus 04. napján részemre kézbesített** jogerős ítéletet . A házasságból született [REDACTED] én [REDACTED] kislánnyal való kapcsolattartást a PKKB bíróság először a per folyamán több ideiglenes végzéssel szabályozta .

A másodfokú ítélet részemre történő kézbesítése, **közlése 2020 augusztus 04.napján volt** , ezért tehát a 2020 nyári kapcsolattartásomat kislánnyal a még korábban hozott Fővárosi Törvényszék 54.Pf.637/562/2015/3.sz végzése szerint töltöttem .

9., A kérelmezett édesanya kezdettől fogva , 2013 óta akadályozta a kk gyermek és az indítványozó apa kapcsolattartásait és mindent megtett annak érdekében , hogy a gyermekemet elidegenítse az indítványozótól. Erről több tucat jogerős gyámhatósági végzés is tanúskodik .

Az elidegenítés egyik eszköze a kapcsolattartások éveken át tartó sorozatos megsértései voltak , majd a kislányom 5 éves korától , azaz 2016-tól kezdődően már a kk. gyermek befolyásolásával és megfenyegetésével a kapcsolattartások megzavarásával is – a szabályozás szerinti apánál történő ott-
alvások megtiltásával – tette és játszotta ki a hatósági végzéseket , határozatokat .

Így volt ez a 2020 –as nyári apai kapcsolattartás alatt is , amikor a gyermeket a szabályozás ellenére az anya nem készítette fel az apai **ott-alvások** kapcsolattartásra , befolyásolásával és elidegenítési szándékával a kk gyermeket minden nap hazarendelte , majd úgy tett mintha ha a gyermeket az apa önszántából vitte volna vissza az anyja lakására .

10 .A Pesti Központi Kerületi Bíróság felé **2020 augusztus 3-én jeleztem** beadványomban jeleztem , hogy a kérelmezett anya a Fővárosi Törvényszék 54.Pf.637/562/2015/3.sz végzésében foglalt nyári apai kapcsolattartást az ott-alvások tekintetében nem engedélyezte ezáltal kötelezettségszegést követett el . Kértem a t. bíróságot az ügy kivizsgálásra és egyben a kérelmezett felelősségre vonását.

A kérelem elsődleges oka kiskorú gyermekem mindenek felett álló érdekének , jogainak képviselete , beleértve a jogos apai kapcsolattartás betartását, a kk. gyermek normális élethez való fejlődését.

Az elsőfokú hatóság **2020 október 15-én** hozott 29.Pk.220.108/2020/7 sz. elsőfokú végzésében a kérelmemet visszautasította . Indoklásában azt emelte ki , hogy álláspontja szerint a 2020 nyári kapcsolattartási időszakra vonatkoztatva már a Pesti Központi Kerületi Bíróság 22. P. 104.568/2013/335.sz elsőfokú ítéletében foglalt nyári kapcsolattartás szabályozását kellett volna a szülőknek figyelembe venni .

A végzés ellen fellebbezéssel éltem , melyben többek között előadtam , hogy az elsőfokú 335 számú ítéletben foglaltakat a jogerős ítélet meghozataláig és annak közléséig , mely 2020 augusztus 4. napja volt **nem lehetett figyelembe venni** , továbbá a 335.számú ítélet rendelkező része sem tartalmazott azonnali végrehajtandó szabályozást a 2020-as évi nyári apai kapcsolattartásra vonatkoztatva .

A PKKB 29.Pk.220.108/2020/7 számú elsőfokú végzése a jogvita tárgyilagos és érdemben történő megítéléséhez szükséges bizonyítási eljárást nem folytatta le , a megállapított tényállást rosszul értelmezte , ebből következően a végzése és annak indoklása is megalapozatlan , téves volt .

11. A fellebbezésemre a Fővárosi Törvényszék , mint másodfokú bíróság 2021 február 25-kelt és részemre **2021 április 9-én postázott** 51.Pkf.637.301/2020/4. számú végzésében **az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta** annak ellenére , hogy sem a végzéssel , sem annak indoklásával nem értett egyet .

A másodfokú bíróság ítéletében a (17) pontban **elismerte és helyt adott a fellebbezésemben** említett nyári kapcsolattartási időszakra vonatkozó álláspontomnak , mely szerint :

„ Ebből adódóan a jogerős ítélet közléséig az ideiglenes intézkedés a felek által teljesítendő , a teljesítése kikényszeríthető volt „ .

Továbbá a másodfokú bíróság (19) és (20) pontjaiban :

„ Ily módon a kapcsolattartás rendje a kérelem benyújtásakor is szabályozott volt , tehát az elsőfokú bíróság megalapozatlanul mellőzte a kérelem érdemi elbírálást .

Az elsőfokú bíróság a kialakított döntése miatt nem vizsgálta a kérelmet érdemben és a kérelmezett felrőhatóságát sem . A másodfokú bíróság megállapította , hogy az elsőfokú eljárás iratanyagában rendelkezésre állnak azok az adatok , amelyek alapján a kérelmező kérelme érdemben elbírálható ,”

12. Nyilvánvaló tényként megállapítható a fent említett másodfokú bíróság állásfoglalásából a következők :

- A Fővárosi Törvényszék , mint másodfokú bíróság végzésében 17., 19, 20 pontjaiban egyértelműen kifejezte azon megnyilvánulást az elsőfokú bíróság végzése minden tekintetében jogszabálysértő volt , hibás tényekre alapozva , hibás döntéseket hozott . Nem vizsgálta érdemben sem a kérelmező kérelmét annak ellenére , hogy rendelkezésére álltak adatok , információk .

Tényként megállapítható , hogy a Pesti Központ Kerületi Bíróság 29.Pk.220.108/2020/7 számú elsőfokú végzése a másodfokú bíróság indoklásait is figyelembe véve jogszabálysértő volt .

- A fentieket figyelembe véve azonban a másodfokú bíróság 51.Pkf.637.301//2020/4. számú végzése is jogszabálysértő akkor , amikor végzésében arra hivatkozik , hogy az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja .

A hatóságot terhelő indokolási kötelezettség az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében a tisztességes ügyintézéshez való alapjoghoz kapcsolódóan előírt kötelezettség.

Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése értelmében az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek, a 28. cikk pedig a bíróságok számára előírja, hogy a jogalkalmazás során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni.

Ebből következően a végzésnek és indoklásának összhangban kell lennie egymással , és nem elképzelhető azok ellentmondásai .

Megállapítható , hogy mind az elsőfokú bíróság , mind pedig a másodfokú bíróság végzései és indoklásai ellentmondásban állnak egymással . A végzések egyedüli feltételezett célja az indítványozó kérelmének elutasítása , míg az indoklások téves és bizonyítatlan ténymegállapításokra , részrehajló feltételezésekre , pótlásokra , egyoldalú , alaptalan , iratellenes következtetésekre épültek .

IV .A másodfokú bíróság további ellentmondásai és jogszabálysértései :

13. A másodfokú bíróság (20) pontjában a kérelmező kérelmét az elsőfokú hatóság jogszabálysértése miatt pótolta , azonban így a kérelmező kérelmének érdemi elbírálására csak a másodfokú eljárásban került sor . Az így a másodfokú bíróság által elbírált kérelemmel szemben viszont **a kérelmező már jogorvoslattal nem élhetett , mely Alaptörvény ellenességét eredményezett :**

A másodfokú bíróság ezáltal megsértette az Alaptörvény XXVIII. Cikkének (7) bekezdését , mely szerint : Mindenkinek joga van ahhoz , hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági , hatósági és más közigazgatási döntés ellen , amely a jogát vagy jogos érdekét sérti . A másodfokú bíróság végzésével nem biztosította a csak általa elbírált kérelem jogorvoslati lehetőségét az indítványozó (panaszos) részére .

Továbbá a másodfokú bíróság a (22) pontjában megsérti az Alaptörvény egyenlő elbírálás elvét is , akkor amikor a kérelmezett anya egyoldalú nyilatkozatát tényként fogadta el a kérelmező közokirati bizonyítékokkal igazolt állításaival szemben , valamint a kérelmező által benyújtott közokiratokat , mint a kérelmező bizonyítékait nem vette figyelembe és az elutasítást tévesen , hiányosan indokolta meg . Ezzel az indoklással a másodfokon eljáró bíróság megsértette az Alaptörvény XXIV.cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot is .

A másodfokú bíróság végzését részben az elsőfokú bíróság hibás ténymegállapításaira alapozott végzésére és annak általa is elismert téves indoklásaira alapozta , amikor döntését a bizonyított tények helyett ,

egyoldalú alaptalan , iratellenes következtetésekkel és téves , részrehajló feltételezésekkel próbálta indokolni

A másodfokú bíróság (21) pontjában olyan nem bizonyított ténymegállapítást tett , mely egyrészt iratellenes , másrészt pedig az indítványozó állításával ellentétes .

Az Alaptörvény XXVIII. cikke rögzíti továbbá a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot is. Jelen ügyben a az önkényes bírói döntések a fegyveregyenlőség elvének megsértésével hoztak **alaptörvény-ellenes határozatokat.**

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése továbbá biztosítja a családi és magánélethez való jogot is. A bíróságok döntései, melyek a láthatási , kapcsolattartási jogomat jogellenesen és súlyosan korlátozták, ezen alapvető jogomat is megsértették.

A jogorvoslati lehetőségek kimerítése után most a T. Alkotmánybírósághoz fordulok azzal a kéréssel is , hogy az említett végzésekben a kk. gyermekem érdekeinek és jogainak megsértéseivel kapcsolatos döntéseket szíveskedjék kivizsgálni az alkotmányos jogok és törvények figyelembevételével . Szíveskedjék a szülői kapcsolattartás kérdésében a kk. gyermek érdekeinek és jogainak figyelembevételével az alkotmányos jog alkalmazásával döntést hozni .

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása az elsőfokú és másodfokú ítéletekben született jogszabálysértésekre is vonatkoztatva

Az I. fokú bíróság által megállapított tényállást és döntést továbbra is hiányosnak, alaptalan feltevéseken alapulóknak és iratellenesnek tartom, ahogyan erre fellebbezésemben is utaltam.

Tekintve, hogy az I. és II. fokon eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a kérelmemben becsatolt közokirati bizonyítékaimat , nem megfelelően derítették fel az eset körülményeit , az ügy szempontjából fontos körülményeket nem , vagy nem megfelelően értékelték , a tényállás tisztázása érdekében, az anya nyilatkozatának elfogadásán túl, nem tettek semmit, .

I és II. fokú bíróság döntéseit – felek ellentmondó nyilatkozatai ellenére - **bizonyított tények** helyett, **egyoldalú, alaptalan, iratellenes** következtetésre és **téves, részrehajló feltételezésre** alapította.

V. További jogszabálysértések és a törvények figyelmen kívül hagyása az első és másodfokú végzésekben :

.Jogszabálysértőnek tartom mind az I., mind a II. fokon született végzéseket is, a régi Pp. 163. § (1), (2) és (3) bekezdései alapján is.

A gyermek kapcsolattartásra való felkészítésével kapcsolatosan kialakult bírói gyakorlat, a 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (Gyer.), a korábban hatályban volt, a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény [a továbbiakban: Csjt.] 92. § (1) bekezdésén, majd a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény [a továbbiakban: Ptk.], rendelkezésén és a Kúria 17., és 19. számú Irányelvén alapul:

A Csjt. 92. § (1) bekezdésének rendelkezése:

„A gyermeknek joga, hogy különélő szülőjével személye és közvetlen kapcsolatot tartson fenn.”

„A gyermeket nevelő szülő, vagy más személy köteles a **zavartalan** kapcsolattartást biztosítani.”

A 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (Gyer.) 33. § (2) bekezdése szerint:

„A **gyermek fejlődését veszélyezteti, ha** a kapcsolattartásra jogosult vagy a kapcsolattartásra kötelezett a **kapcsolattartást rendező egyezségben, illetve a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltaknak önhibájából ismételten nem, vagy nem megfelelően tesz eleget, és ezáltal nem biztosítja a zavartalan kapcsolattartást.**”

Ptk. 4:178. § [A kapcsolattartás joga]

„(1) A gyermeknek joga, hogy különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn. A gyermeket nevelő szülő vagy más személy köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani.”

4:173. § [A szülők együttműködési kötelezettsége]

„A szülői felügyeletet gyakorló szülőnek és a gyermekétől különélő szülőnek a gyermek kiegyensúlyozott fejlődése érdekében - egymás családi életét, nyugalmit tiszteletben tartva - együtt kell működniük.”

Legfelsőbb Bíróság 17. számú irányelve:

„...a gyermek érdekét súlyosan sértő módon jár el az a szülő, aki a gyermeket a másik szülővel való érintkezéstől indokolatlanul elzárja, és ellene hangolja.”

„Sem a jogok, sem a köteleességek terén nem illeti meg előjog egyik házastársat sem. Az egyenjogúság jegyében egyaránt felelősek a gyermek ellátásáért, a neveléssel kapcsolatos feladatok teljesítéséért, valamint a családon belüli munkák elvégzéséért. A családi közösség fenntartása, a gyermek nevelésének legmegfelelőbb légkör kialakítása és megőrzése mindkét házastárs feladata.”

„A család egységének megbomlása a gyermek életét megzavarja, bizonytalanságot, válságot idézhet elő, egész életére kiható módon befolyásolhatja a gyermek személyiségfejlődését. Társadalmunk ezért joggal várja el a szülőktől, hogy múló érzelmek változások, meggondolatlan kalandok, fellobbanó indulatok, hirtelen támadt összetűzések nyomán kialakult helyzet hatása alatt ne bontsák meg a család egységét.”

„Súlyosan esik a szülő terhére, ha - **szembeszegülve a bírósági határozattal** - különböző eszközökkel (pl. új perek ismétlődő indításával) akarja megakadályozni a gyermeknek a másik szülőhöz kerülését, abban bízva, hogy - az állandóság szempontjára tekintettel - a gyermek végül is nála marad. A bíróságnak alkalmaznia kell mindazokat a jogi eszközöket, amelyek bármelyik szülőnek az erőszakos, önkényeskedő, a bírósági határozat kijátszására törekvő magatartását meggátolják. Ha valamelyik szülő a gyermeket egyoldalú elhatározással, önkényesen viszi el a gyermeket jogszerűen magánál tartó szülőtől, megfelelő rendelkezéssel (pl. ideiglenes intézkedéssel) olyan helyzetet kell teremteni, hogy a jogszerűen eljáró szülő érvényt szerezhesen jogainak.”

„A házasság felbontásával nem szűnik meg a szülők közös felelőssége a gyermek sorsáért. A Csjt. 92. §-ának (1) bekezdése szerint a gyermek joga, hogy különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn, a különélő szülő joga és kötelezettsége a kapcsolattartás és a gyermekével való rendszeres érintkezés, míg a gyermeket nevelő szülő vagy más személy köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani. A házasság felbontása ennél fogva nem járhat azzal a következménnyel, hogy szüleinek egyikét a gyermek elveszítse. Mind a szülőnek, mind a gyermeknek törekednie kell a szülő-gyermeki kapcsolat fenntartására, mert a gyermek érdekében az áll, ha továbbra is maga mellett tudja mindkét szülőjét, és különösen az élet sorsfordulóinál, tanulmányai megválasztásában, az életre való felkészülésében számíthat segítségükre (Csjt. 72. §).

A gyermeknek az egyik szülőnél történt elhelyezése nem érinti a másik szülőnek azt a jogát és kötelességét, hogy a gyermeket rendszeresen látogassa, szeretetét kinyilvánítsa, a gyermekével való meghitt viszonyt fenntartsa. A gyermek érdekét súlyosan sértő módon jár el az a szülő, aki a gyermeket a másik szülővel való érintkezéstől indokolatlanul elzárja, és ellene hangolja. A gyermek érzésvilágára ez károsan és kiszámíthatatlanul hat, s az is bekövetkezhet, hogy a gyermek szembefordul mindkét szülőjével.

A szülőnek az említett mélyen elítélendő magatartása károsan befolyásolja a gyermek fejlődését, és alapot ad arra a következtetésre, hogy ez a szülő nem alkalmas a gyermek nevelésére. Végső soron az ilyen szülői magatartás a gyermek elhelyezésének a megváltoztatására is vezet.

Az a szülő pedig, akinél nincs a gyermek elhelyezve, a gyermekkel való kapcsolattartást nem használhatja fel a gyermeket tartó szülő vagy a vele lakó hozzátartozó (pl. új házastárs) elleni hangulatkeltésre, olyan remények táplálására, hogy nála történő elhelyezés esetén a gyermek kedvezőbb helyzetben lenne. Csak a szülők kölcsönös, a Csjt. 75. §-ában meghatározott célokat segítő magatartása szolgálja a gyermek érdekét.”

- Az első- és másodfokon eljáró bíróság teljes mértékben mellőzte annak a körülménynek az értékelését is, hogy a láthatások mai napig tartó korlátozására – hét éven át – a bíróság által hozott határozatok (ideiglenes intézkedések) ellenében került sor.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése értelmében is, mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. **A hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.** A bíróságot terhelő indoklási kötelezettség, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdéséhez kapcsolódóan előírt kötelezettség.

Ahogy erre a Kúria a Kfv. IV. 35.496/2018/12. számú iránymutató döntésében is utalt, alaptörvényi összefüggések figyelembevételére akkor is kötelezettsége lett volna a bíróságoknak, ha az alaptörvényi hivatkozást a beadványok nem tartalmazták.

Az **Alaptörvény**, az ügyek **részrehajlás nélküli, tisztességes módon történő és ésszerű határidőn belüli** elbírálás követelményét **egyenrangú elvárásokként** jeleníti meg.

A jogrendszer Alaptörvénnyel összhangban való fenntartása a jogalkalmazói jogszabályértelmezés révén a bíróságok feladata, ez pedig feltételezi, hogy a jogalkalmazás során az Kf.IV.37.298/2020/13. Alaptörvényben foglalt jogok és alkotmányos értékek érvényesülnek.”

VI. Érvényesíteni kívánt jogok:

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 272. § (2) bekezdése alapján a jogszabálysértés mibenlétét és a megsértett jogszabályi rendelkezéseket az alábbiak szerint jelölöm meg:

- Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése
- Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése
- Alaptörvény XXVIII. cikk

- A családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény [a továbbiakban: Csjt.] 72/A. § (1), Csjt. 92. § (1) és (4) bekezdése, Csjt. 92. § (1) bekezdése, Csjt. 75. §, Csjt. 24. §, Csjt. 72/A. § (1) bekezdés,
- 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet 33. § (2) bekezdése, Gyer
- Legfelsőbb Bíróság 17., illetve 19. számú Irányelve.

A jogerős végzés, a panaszos álláspont szerint anyagi jogszabályokat sért, az indokolási kötelezettséget csak részben teljesítette, iratellenes, okszerűtlen, illetve logikai ellentmondást tartalmaz, és ezzel ellentétes a gyermek érdekével. Felülvizsgálata, a valós tényeknek megfelelő méltányos ítélet meghozatalán túl, a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítása, a felvetett jogkérdések különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, és a Kúria közzétett ítélezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés miatt is indokolt.

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme

14., Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése mindenkinek alapvető jogot biztosít ahhoz, hogy az ellene emelt vádról, vagy valamely perben a jogairól és kötelezettségeiről törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül döntsön. A tisztességes eljárás (*fair trial*) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása

dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.]. A tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 266.].

15., A tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális szabályból áll. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és a pártatlanság kívánalma, továbbá az észszerű határidőn belüli elbírálás követelménye. A szabály *de facto* nem állapítja meg, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}.

16., A tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos érvényesülése tehát magában foglalja az eljárás azon követelményét, hogy az megindítható legyen egy arra hatáskörrel rendelkező bírói fórum előtt. Ahogy azt az Alkotmánybíróság már az Alkotmány 57. § -ával összefüggésben is kifejtette – amely esetjogot az alaptörvényi megfogalmazás azonossága miatt a mai napig irányadónak tart a fórum –, az eljárásnak ahhoz kell vezetnie, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelességeket az ott írt módon valóban "elbírálja": az összes, az Alkotmányban részletezett követelmény – a bíróság törvény által felállított volta, függetlensége és pártatlansága, az, hogy a tárgyalás igazságosan (a nemzetközi egyezmények szóhasználatával: *fair, équitablement, in billiger Weise*) és nyilvánosan folyjék – ezt a célt szolgálja, csak e követelmények teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító, érdemi, a jogot megállapító döntést hozni.

17., Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben azt is rögzítette, hogy a bírósághoz való fordulás alapvetőjoga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, „elszenvedői” a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelességeiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírói döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére. [59/1993. (XI. 29.) AB határozat].

18., Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában összefoglalóan kimondta, hogy „[a]z Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy **döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia**. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírói

eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon {lásd 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}” (Indokolás [26]).

19., Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését minden esetben tartalmi vizsgálathoz kötötte: elemezte az alapjog állított sérelmére vezető jogszabályi környezetet és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását, majd pedig – mérlegelés eredményeként – mindezekből vont le következtetéseket az adott esetre nézve megállapítható alapjogsérelemre nézve {vö. 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [18]}.

- *Fenti elvek alkalmazása jelen ügyre*

20., Az Alkotmánybíróságnak a fenti következetes gyakorlatot szem előtt tartva és azt követve jelen ügygel összefüggésben azt kellett megvizsgálnia, hogy a bírósági eljárásokban – az Indítványozó által előadott érvek és indokok alapján – sérült-e az Indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga. A tisztességes eljáráshoz való alapjog sérelmét eredményezheti ugyanis olyan eljárásjogi vagy anyagi jogi szabály megsértése, amely az eljárás valamelyik szereplője (jellemzően valamelyik fél) számára többletjogosultságot biztosít vagy őt éppen valamilyen fennálló jogától, vagy jogosultságától fosztja meg, olyan kérdések tekintetében, amelyek érdemben befolyásolják, elnehezítik vagy akár el is lehetetlenítik a bizonyítást, megváltoztatva ezzel az eljárás végkimenetelét.

21., Továbbá az Alkotmánybíróságnak jelen ügyben azt a kérdést is el kell döntenie, hogy sérült-e a tisztességes eljáráshoz való alapjog azáltal, hogy a bíróságok a gyermek érdekében érvényesülését nem tették lehetővé azáltal, hogy nem folytatták le a lehető legszélesebb körű bizonyítást, illetve a bizonyítékok előterjesztésének a lehetőségét az Indítványozó számára egyes esetekben objektíve lehetetlenné tették. Ennek során azt a kérdést is meg kell vizsgálni, hogy a bírósági eljárásokban történtek-e olyan eljárási jellegű szabálytalanságok, melyek együtthatása azt eredményezte, hogy az eljárás minősége vált tisztességtelenné, az ugyanis a t. Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján szintén a bírói döntések alaptörvény-ellenességéhez vezethet.

22., A gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jogát az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése rögzíti. Az alapvető jogok biztosa az AJB-1299/2018. számú ügyben készült jelentésében úgy fogalmaz, hogy „[e] védelemre és gondoskodásra a gyermek

mindenkivel szemben igényt tarthat. Ennek megfelelően a gyermek szülei, családja, az állam és a társadalom valamennyi tagja is köteles a gyermek jogait tiszteletben tartani, és a társadalom fennmaradásának zálogaként biztosítani számára a megfelelő fejlődéséhez szükséges feltételeket. A gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való joga az állam kötelességét alapozza meg a gyermek személyiségfejlődése intézményes védelmére. A gyermek, mint az alapjogok alanya oldalán az életkorból adódó hátrányokat az állam oldaláról az az intézményvédelmi kötelezettség egyenlíti ki, hogy az államnak aktívan kell cselekednie a gyermekek alapvető jogainak előmozdítása, érvényesülése és védelme érdekében.”

23., Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményéből a bíróságoknak az a kötelezettsége fakad, hogy a gyermek érdekeit a lehető legszélesebb körben tárják fel és ehhez az eljárásban az összes lehetséges, a felek által felajánlott bizonyítási eszközt igénybe vegyék annak érdekében, hogy a kiskorú gyermek kiemelten védett érdekeit nyilvánvalóan és egyértelműen megállapíthatóvá tegye a bíróság számára. Azonban a bíróságok az Indítványozó által indítványozott bizonyítások jelentős részét elutasították, vagy a felkínált bizonyítékokat a mérlegelésből kirekesztették. Erre tekintettel az eljáró bíróságok nem kerültek abba a helyzetbe, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog alaptörvényi követelményre figyelemmel megfelelően tudták volna értékelni a kk. gyermek érdekeit, illetve annak kiemelt védelmét.

24., Az ilyen típusú eljárásokban a gyermek érdekei feltárásának elmaradása általában sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot. A 17. számú Irányelv VI. pontja hangsúlyozottan rögzíti, hogy a gyermek érdekét súlyosan sértő módon jár el az a szülő, aki a gyermeket a másik szülővel való érintkezéstől indokolatlanul elzárja és ellene hangolja. Nem preferálható tehát a másik szülőtől való elidegenítés, illetve a kapcsolattartás akadályozása, az ilyen - bizonyított - magatartást a szülő nevelési képességénél, a gyermek hosszú távú érdekének vizsgálatakor a mérlegelés körében értékelni kell. A gyermeket aktuálisan gondozó szülőnek a különélő szülő és a gyermek kapcsolatát tiszteletben kell tartania, felelős a kapcsolattartás eredményes megvalósulásáért, azaz a szülő-gyermek viszony változatlan fennmaradásáért és ezt a felelősségét a gyermekre nem háríthatja át.

25., Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy a vizsgált bírósági határozatok indokolási hiányosságai a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét eredményezték és ezzel a gyermek Alaptörvényben foglalt jogainak kiüresedéséhez is vezettek.

Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének sérelme

26., Az Alkotmánybíróság 3018/2016. (II. 2.) AB határozata – utalva a 17/2014. (V. 30.) AB határozatra – úgy foglalta össze az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos gyakorlatát, hogy e cikk „átfogóan védi a magánszférát: az egyén magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét. A magánszféra [...] lényegi fogalmi eleme, hogy az érintett akarata ellenére mások oda ne hatolhassanak be, illetőleg be se tekinthessenek [...]. Rávilágított arra, hogy az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében biztosított magánszférához való jog és az Alaptörvény II. cikke által garantált emberi méltósághoz való jog között különösen szoros a kapcsolat. Az Alaptörvény II. cikke megalapozza a magánszféra alakítása érinthetetlen területének védelmét, ami teljesen ki van zárva minden állami beavatkozás alól, mivel ez az emberi méltóság alapja. Az Alaptörvény értelmében a magánszféra védelme azonban nem szűkül le az Alaptörvény II. cikke által is védett belső vagy intimszférára, hanem kiterjed a tágabb értelemben vett magánszférára (kapcsolattartás), illetve arra a térbeli szférára is, amelyben a magán- és családi élet kibontakozik (otthon). Ezen túlmenően önálló védelmet élvez az egyén életéről alkotott kép is (jó hírnévhez való jog).” (Indokolás [27])

27., A kapcsolattartás tiszteletben tartása, ahogyan azt az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése megfogalmazza, elsődlegesen a közlések, a felek közötti kommunikáció védelmét, intaktságát – lényegében harmadik személyek számára történő meg nem ismerhetőségét – jelenti, ugyanakkor az Alkotmánybíróság 3312/2017. (XI. 30.) AB határozata (Indokolás [40]) e rendelkezésnek tágabb értelmet adott, amikor kiterjesztette annak védelmi körét a gyermek és a szülő közötti kapcsolattartásra is {„[e]mellett az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése a gyermek és szülő kapcsolattartáshoz való jogát kívánja biztosítani”}.

28., Az Alkotmánybíróság 3067/2021. (II. 24.) számú határozatában rámutatott arra, hogy a kapcsolattartás joga az Alaptörvény más rendelkezéseiből is következik.

Egyrészt a szülő-gyermek viszonyt mint a családi kapcsolat alapját az Alaptörvény L) cikk (1) bekezdése kifejezett védelemben részesíti, illetve az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése – a kapcsolattartás mellett – garantálja a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogot is. A gyermeknek a különélő szülőjével való kapcsolata természetesen különbözik a vele egy háztartásban együtt élő szülővel fennálló kapcsolatától, hiszen a különélő szülő időszakosan vesz részt a gyermek gondozásában, és nem ő hozza meg a napi nevelési döntéseket. Amint azonban a szülő-gyermek viszony sem korlátozódik a gyermekkel egy háztartásban élő szülőre – a szülői státuszt nem szünteti meg a szülők életközösségének a megszűnése –, úgy a „családi élet” sem feltétlenül a gyermek napi gondozását jelenti csupán. **Alkotmányjogi értelemben a gyermek és a különélő szülő kapcsolata is – a konkrét körülményektől függően, mindaddig, amíg a helyzetéből adódó sajátos módon a szülői funkciókat betölti a különélő szülő – a családi élet fogalma alá esik, és védelemben részesül** {vesd össze: BDT2018. 3822., Indokolás [24]; Emberi Jogok Európai Bírósága, *Moog kontra Németország* (23280/08 és 2334/10), 2016. október 6., 53. bekezdés}.

29., Másrészt az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése szerint a gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Az Alaptörvény a kötelezetteket nem nevezi meg, az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban, bár a szükséges védelemre és gondoskodásra a gyermek mindenkivel szemben igényt tarthat, ennek megvalósítása elsősorban – az államot és a társadalmat megelőzően – a család kötelessége {3047/2013. (II. 28.) AB határozat, Indokolás [55]; 3018/2016. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [33]–[34]}. A család kölcsönös gondoskodáson alapuló, tartós érzelmi és gazdasági életközösség {13/2020. (VI. 22.) AB határozat, Indokolás [58]} a családi gondoskodás és védelem szempontjából nemcsak az együtt élő, hanem a különélő – a gyermek tényleges napi gondozásában közvetlenül nem, vagy csak időszakosan résztvevő – szülővel való zavartalan érintkezésnek is alapvető jelentősége van. **A szülők életközösségének a megszűnése nem változtat azon, hogy a gyermek egészséges fejlődése szempontjából meghatározó a szülők együttes jelenléte és támogatása, az, hogy a gyermek mindkét – gondozó és különélő – szülőjét maga mellett tudhassa, rájuk számíthasson, és mindkettőjüktől megkapja a fejlődéséhez szükséges védelmet és gondoskodást.**

30., Harmadrészt a XVI. cikk (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést. A neveléshez való jog azt jelenti, hogy „a szülők maguk döntenek arról, hogy hagyományaik, családi szokásaik, társadalmi helyzetük, vallási és erkölcsi meggyőződésük, anyagi lehetőségeik szerint miként választják meg a gyermek nevelését, oktatását biztosító intézményt, módszert, eszközöket”, generális értelemben „[e]lsősorban a szülők (gondviselők) jogosultak arra, hogy döntsenek a gyermekeik testi és szellemi fejlődésével kapcsolatos kérdésekben” {3047/2013. (II. 28.) AB határozat, Indokolás [59]}. A nevelés – amely részben megegyezik a szülői felügyelet gyakorlásával (Ptk. 4:150–160. §), de részben más, több annál – a gyermek életében való közreműködés, amely a gyermek sorsát érintő lényeges kérdések eldöntésében való részvétel mellett – amely a különélő szülőt akkor is megilleti, ha a szülői felügyeletet a másik szülő gyakorolja [Ptk. 4:175. § (1) bekezdés] – elsősorban a rendszeres és folyamatos kapcsolattartás útján biztosítható.

31., Az Alkotmánybíróság 3067/2021. (II. 24.) számú határozatában külön kihangsúlyozta, hogy a kapcsolattartás egyben szülői kötelezettség is: az Alaptörvény XVI. cikk (3) bekezdése értelmében a szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni, tehát „a szülő -neveléshez való joga egyben a gyermekéről való gondoskodás és védelme biztosításának kötelezettségét is magába foglalja”. A kapcsolattartás közvetlensége, a rendszeres találkozás és a zavartalan személyes kommunikáció – tehát az együttlét – kiemelten fontos része a szülő-gyermek kapcsolatnak. Jellemzően ez a legintenzívebb, és hagyományosan ennek van a legnagyobb szerepe a gyermek személyiségfejlődésében, a személyes kapcsolattartás lehetősége különös jelentőséget kisebb gyermek esetén kap a kötődés kialakításában, illetve fenntartásában, az elidegenedés -megakadályozásában. Ezzel összhangban a Gyermekjogi Egyezmény 9. cikk 3. pontja, az Alapjogi Charta 24. cikk (3) bekezdése és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a

továbbiakban: Ptk.) 4:178. § (1) bekezdése is a különélő szülővel való személyes és közvetlen kapcsolat fenntartásának a jogát garantálja. A közvetlen személyes találkozás lehetőségének kifejezett kizárására alapvetően csak akkor van lehetőség, ha ez a gyermek érdekét szolgálja, továbbá ez a kapcsolattartási jog korlátozásának tekinthető akkor is, ha rendelkezésre állnak alternatív kapcsolattartási eszközök, vagy ha ennek pótlására lehetőség van. Az alternatív kapcsolattartási eszközök és a pótlás ténye, ideje a korlátozás arányosságának a megítélésakor juthatnak szerephez.

32., Abban az esetben, ha a bíróságoknak olyan jogvitában kell eljárniuk, amelyben az alapjogi konfliktus a jogalanyok egymás közötti viszonyában merül fel azáltal, hogy az egyik magánszemély alapjogát a másik magánszemély alapjogának gyakorlása veszélyezteti, az érintett alapvető jogok védelmi körének feltárásával és az érintett alapvető jogok összemérésével (»kíméletes kiegyenlítésével és méltányos egyensúlyba hozásával«) kell döntésüket meghozniuk. Ennek során a bíróságok számára lényeges szempont, hogy az érintett alapvető jogok lényeges tartalma nem üresíthető ki, és az alapvető jogoknak az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdéséből fakadó védelmi kötelezettségét biztosítani kell. {14/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [65]–[66];}

33., Jelen ügyben a bíróságok a családi élethez és kapcsolattartáshoz való jog kiüresítését eredményező eljárást folytattak le, azáltal, hogy a fent már részletezett módon megsértették a tisztességes eljárás követelményét és a jogalanyok közötti viszonyban felmerült alapjogi konfliktus feloldására alkalmatlan döntést hoztak. Az, hogy a bíróságok nem vették figyelembe az eljárás során, hogy az Indítványozó kapcsolattartáshoz való jogát milyen mértékben sérti a kérelmezett anya magatartása a családi élethez való jog sérelmét is eredményezte. A kapcsolattartás közvetlensége, a rendszeres találkozás és a zavartalan személyes kommunikáció – tehát az együttlét –kiemelten fontos része a szülő-gyermek kapcsolatnak. Jellemzően ez a legintenzívebb, és hagyományosan ennek van a legnagyobb szerepe a gyermek személyiségfejlődésében, a személyes kapcsolattartás lehetősége különös jelentőséget kisebb gyermek esetén kap a kötődés kialakításában, illetve fenntartásában, az elidegenedés -megakadályozásában. A fentiekben leírtak miatt is kérem, a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság 29.Pk.220.108/2020/7. számon, a Fővárosi Törvényszék 51.Pkf.637.301/2020/4. számon hozott végzéseinek, valamint a Kúria Pfv.II.20.743/2021/2 számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 43. §-a alapján semmisítse meg.

VII. Személyi adatok és elérhetőségek

Indítványozó - Panaszos (kérelmező - édesapa) elérhetőségei és személyes adatai

születési név: született anyja neve

Személyes adataim közzétételéhez nem járulok hozzá.

[REDACTED]

[REDACTED]

Közös kk.gyermekünk személyi adatai: [REDACTED]

[REDACTED]

Budapest, 2021 . szeptember 9.

Tisztelettel:

[REDACTED]

Indítványozó - Panaszos